

Skatteministeriet

1. juni 2018
J.nr. 2018 - 3502

Til Folketinget – Social-, Indenrigs-, og Børneudvalget

Vedrørende L 236 - Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 39 af 30. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Magnus Heunicke (S).

Karsten Lauritzen

/ Julie Lungholt

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål 34 redegøre for, hvor mange penge kommunerne samlet forventes at gå glip af i ubetalte parkeringsafgifter, når inddrivelsen er normaliseret i 2019, hvilket regeringen forventer? Spørgsmålet stilles på baggrund af samrådet den 29. maj 2018 om konsekvenserne af lovforslaget L 236 (modregningsordning for parkeringsindtægter).

Svar

Siden suspenderingen af den automatiske inddrivelse i EFI/DMI har inddrivelsesaktiviteten været reduceret. SKAT inddriver dog løbende på gælden, om end inddrivelsesværktøjerne er begrænsede. Det skal i den forbindelse bemærkes, at inddrivelsesprovenuet har været stigende siden nedlukningen af den automatiserede inddrivelse via EFI/DMI i september 2015 og udgjorde i 2017 ca. 560 mio. kr. i månedligt gennemsnit mod 450-500 mio. kr. i EFI/DMI's driftsperiode.

Til spørgsmålet om, hvor mange penge kommunerne kan forvente at gå glip af i ubetalte parkeringsafgifter i 2019, skal det understreges, at kommunernes reducerede inddrivelsesprovenu i perioden ikke er et endeligt tab. Der vil således være tale om en periodeforskydning af det forventede inddrivelsesprovenu. Det skal hertil bemærkes, at den såkaldte forældelsesudskydelseslov fra efteråret 2015 sikrer, at fordringer under inddrivelse tidligst kan forælde i november 2021.

Der vil imidlertid altid være en del af gælden til det offentlige, som ikke vil kunne inddrives på grund af fx skyldnerens betalingsevne. Det gælder også i en normal inddrivelsessituation. Parkeringsafgifter har dog en væsentlig højere sikkerhed for at blive inddrevet end en række andre fordringstyper, idet der for disse gælder en særlig gunstig inddrivelsesmulighed i form af adgangen til at gennemføre såkaldt særskilt lønindeholdelse, så der uanset skyldnerens indkomst altid kan lønindeholdes 400 kr. pr. måned.

Endelig bemærkes, at fordringshavernes fordringer løbende tilskrives inddrivelsesrenter på op mod 8,05 pct., der tilgår fordringshaver og inddrives forud for hovedstolen. Fordringshavernes tilgodehavender øges således løbende som følge af rentetilskrivningen, og ved inddrivelse af en fordring vil fordringshaveren modtage et større beløb end det oversendte beløb til inddrivelse som følge af de tilskrevne inddrivelsesrenter. Inddrivelsesrenterne kan ses som kompensation til fordringshaveren for den tid, som fordringen har ligget til inddrivelse uden at være blevet inddrevet og dermed for tidsforskydningen af inddrivelsesprovenuet.